

شاخص‌های زمانی ارایه خدمات اورژانس پیش بیمارستانی برای کودکان در تهران؛

۱۳۸۵

چکیده

زمینه و هدف: برای بسیاری از کودکان حادثه دیده، بخش قابل توجهی از آنچه که ساعت طلایی خوانده می‌شود، در مرحله پیش بیمارستانی به هدر می‌رود و این تأخیر در تدارک خدمات شناخته شده برای کودکان دچار آسیب شدید، ممکن است پیامدهای نامطلوبی را به دنبال داشته باشد. هدف از مطالعه حاضر بررسی شاخص‌های زمانی ارائه خدمات اورژانس پیش بیمارستانی برای کودکان در تهران بود.

روش بررسی: مطالعه حاضر به صورت مشاهده‌ای - مقطعی انجام شد. تماس‌های مربوط به ارائه خدمات اورژانس به کودکان سنین ۱۵ سال و کمتر از میان کلیه تماس‌های ثبت شده بهمن ماه ۱۳۸۴ لغایت اردیبهشت ۱۳۸۵ بانک اطلاعاتی اورژانس تهران استخراج گردید. داده‌های دموگرافیک، نوع حادثه، شاخص‌های زمانی خدمات اورژانس پیش بیمارستانی شامل Response time، Scene time، Total run time، Transport time، Round trip time و مرگ پیش از بیمارستان بیماران ثبت گردید. به منظور توصیف داده‌های کمی، از میانگین و انحراف معیار و به منظور توصیف داده‌های کیفی از جداول فراوانی استفاده شد و آنالیز تحلیلی با استفاده از تست t مستقل و مجذور کای انجام شد.

یافته‌ها: از مجموع کل ۶۷۸۷ تماس، تعداد ۱۰۵۲ مورد (۱۵/۵٪) از کل تماس‌های ثبت شده اورژانس مربوط به کودکان بود. از این تعداد، ۷۱۷ مورد (۶۸٪) به دلیل اورژانس‌های طب داخلی و سایر موارد (۳۲٪) به دلیل اورژانس‌های تروما بود. شایعترین اختلالات به ترتیب ترومای ناشی از تصادفات (۱۸/۷٪)، تشنج (۱۸/۳٪)، اختلال هوشیاری (۱۲/۴٪) و مشکلات تنفسی (۱۰/۴٪) بود. ۲۱ نفر (۵/۳۶٪) پیش از رسیدن آمبولانس به محل حادثه فوت کردند؛ اما هیچ بیماری در حین انتقال در آمبولانس فوت نکرد. میانگین (انحراف معیار) Response time، Scene time، Transport time، Total run time، Round trip time به ترتیب برابر ۸/۹±۱۱/۱، ۱۴/۸±۶/۷، ۲۰/۹±۱۱/۱، ۵۲/۶±۲۳/۹، ۱۸/۴±۱۲/۱ و ۶۰/۷±۳۰/۳ دقیقه بود. میانگین سنی (انحراف معیار) بیماران فوت شده در محل حادثه و بیماران زنده مانده به ترتیب ۷/۹±۵/۰ و ۱۰/۷±۴/۴۱ سال بدست آمد که اختلاف آماری معنی‌داری را نشان داد (p=۰/۰۹). میانگین (انحراف معیار) Response time در فوت شدگان و بیماران زنده مانده به ترتیب ۱۶/۷±۵/۸۸ و ۱۴/۲۳±۶/۳۱ دقیقه به دست آمد، که اختلاف معنی‌داری را نشان داد (p=۰/۰۲۲).

نتیجه‌گیری: اگر چه برخی از شاخص‌های زمانی ارایه خدمات اورژانس پیش بیمارستانی با آمار گزارش شده از برخی از کشورهای پیشرفته قابل مقایسه است، رساندن برخی دیگر از این شاخص‌ها نیز به سطوح توصیه شده جهانی نیازمند برنامه‌ریزی دقیق در زمینه اورژانس پیش بیمارستانی اطفال در جهت ارتقای شاخص‌های زمانی محسوس است. در زمینه آموزش پرسنل آموزش اورژانس نیز توجه به مشکلات شایع از قبیل تروما، تشنج، اختلال هوشیاری و مشکلات تنفسی ضروری است.

کلیدواژه‌ها: ۱- زمان ارایه خدمات ۲- اورژانس پیش بیمارستانی ۳- کودکان

*دکتر فرزاد پناهی I

دکتر مسعود خاتمی II

دکتر مهدی عزیزآبادی فراهانی III

دکتر حمیدرضا خدای ویشته III

دکتر شروین آثاری III

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۱/۷، تاریخ پذیرش: ۸۶/۵/۲۲

I) دانشیار و متخصص جراحی عمومی، مرکز تحقیقات تروما، بیمارستان بقیه‌ا...، میدان ونک، خیابان ملاصدرا، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...، تهران، ایران (*مؤلف مسؤول).

II) دانشیار و متخصص جراحی عمومی، مرکز تحقیقات تروما، بیمارستان بقیه‌ا...، میدان ونک، خیابان ملاصدرا، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...، تهران، ایران.

III) پزشک عمومی، واحد تحقیقات بالینی، بیمارستان بقیه‌ا...، میدان ونک، خیابان ملاصدرا، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...، تهران، ایران.